

veðrið í GMF er gerandisdagurin hjá honum broyttur í ein ávísan mun, tí nú verður hann steðgaður í heilum fyrri at tosa um veðrið.

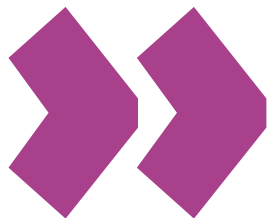
- Tað eru øgiliga nógv fólk, ið lurta eftir tí. Eg kann næstan ikki longur fara út um eina hurð, uttan at fólk koma yvir til mín. Um eg fari í Keypsamtøkuni í Hoyvík, oman í SMS ella onkra heilt aðrastaðni í býnum, so koma fólk til mín at tosa um tað, ið eg havi sagt. Tað eru serliga veðurtekinini, ið eg altíð endi við, ið fólk fegin vilja tosa um, sigur Petur Hans Dahl, ið eisini upplýsir, at veðurtekinini ikki eru nakað, ið Kringvarpið bað hann um, men nakað, ið hann sjálvur tók við, tí hann helt tað vera áhugavert.

Veðurtekin

Áhugin fyri veðurteknum hevur hann fingið frá pápa sínum og umhvørvinum í heimbygdini Vági, har tað dagliga yrki var tengt at veðrinum.

- Vit høvdu nógv jørð í Vági og tá vit hoyggjaðu var veðrið altavgerandi. Tí kendi pápi mín til nógv veðurtekin og nøkur teirra havi eg eisini havt í útvarpinum. Meg eg havi eisini altíð havt stóran áhuga fyri útróðri og í tí sambandi hugdu menn eisini eftir tekin um hvussu veðrið fór at vera næsta morgun, sigur Petur Hans Dahl, ið metir at tað mundu vera millum 40-50 bátar og sluppir í Vági, ið fóru út at leggja línur hvønn morgun, tá ið hann var smádrongur.

Aftaná at hann er farin at lesa

- Vit høvdu nógv jørð í Vági og tá vit hoyggjaðu var veðrið altavgerandi. Tí kendi pápi mín til nógv veðurtekin og nøkur teirra havi eg eisini havt í útvarpinum

veðurtekin upp í morgunsendingini eru tað fleiri eldri menn, ið hava sett seg í samband við hann at greiða frá hvørji veðurtekin teir hava fingið frá sínum forfedrum, umframt at Fischer Heinesen eisini hevur skrivað eina bók við veðurteknum. Okkurt teirra hevur hann eisini brúkt í sendingini, men hevur hann eisini eitt annað serligt mið.

- Eg hoyrði um, at Fróðskaparsetur Føroya miðskeiðis í sjeytitalinum útskrivaði eina ritgerðarkapping, ið kallaðist Kaga upp í himmalin, tí tey ynsktu at fáa veðurtekin frá fólki. Tíggju ritgerðir komu inn, ið aldrin hava verið brúktar til nakað sum helst. Tær liggja á sama stað, sum tær blivu skjalgoymdar tá, greiðir Petur Hans Dahl frá.

Tá hann hoyrði um hesar bað hann um loyvi at fáa atgongd til tær, so at hann kundi ognar sær meira vitan um veðurtekin.

- Tað var gaman í, eg kundi sita og blaða og lesa alt tað eg vildi, men av tí, at tað aldrin er givin út, so er

upphavsrátturin hjá teimum, ið sendu inn ella avvarðandi. Tí kundi eg ikki kopiera síðurnar, men eg kundi skriva av. So eg sat í einar triggjar tímar og skrivaði av, tí har var nógv áhugavert at lesa. Og har er nógv eftir enn, sigur Petur Hans Dahl.

Dagbókin

Áhugin fyri veðrinum sum heild hevur Petur Hans Dahl eisini fingið frá barnsbeinum av og byrjaði hann longu at skriva dagbók um millum annað veðrið, tá ið hann var smádrongur.

- Eg havi verið áhugaður í veðrinum síðan eg var smádrongur og byrjaði skriva dagbók sum átta ára gamal, har hvør dagur byrjaði við veðrinum tann dagin. Har upplýsti eg ættina og um tað var turt, sól ella annað. Tað var serliga áhugavert, tá man hoyggjaði ella um veturin tá farið var til útróður. Eg havi enn tær dagbøkurnar, ið eg skrivaði frá 1952 til 1957, sigur Petur Hans Dahl. Síðan hevur veðrið verið

ein partur av yrkisleiðini hjá vágbinginum. Fyrst sum sjómaður, men vitanin kom eisini væl við, tá hann gjørdist lærari á Vinnuháskúlanum í 1982. Í 35 ár undirvísti hann komandi skiparum og stýrimonnum í millum annað veðurlæru

Kenna ikki ættirnar

Í sínum 35 árum sum lærari í Vinnuháskúlanum var tað tó eitt rák, ið hann beyt merki í og sum hóvaði honum sera illa.

- Tað er so mikið galið í dag, at tey ungu, ið koma í skúla í dag, ikki kenna ættirnar. Og spyrst tú ung fólk úti á vegnum í dag, fólk upp til 20 ár og væl eldri, so kenna tey heldur ikki ættirnar. Tey vita ikki hvar landsynningur, útnyrðingur, landnyrðingur og útsynningur er.

Tað haldi eg er spell, tí Føroyar eru einasta land í verðini, ið brúka hesi gomlu heitin, ið stava frá gamla norrøna málinum, sigur Petur Hans Dahl.

Tí metir gamli lærarin, at hetta er nakað, ið man eigur at gera meira við. Og tað skal gerast longu í fólkaskúlanum.

- Haldi avgjørt, at skúlarnir áttu at gjørt meira við tað. Tað er minsta krav, at skúlarnir læra børnini ættirnar. Høvuðsættirnar, vestur, norður, suður og eystur, duga tey flestu, men tað er verri við hálvættunum. Útvarpið nevnið tær hvønn einasta dag, men hvussu ólukkan kunna hesi ungu vita hvar vindurin kemur frá, um tey ikki kenna ættirnar, spyr Petur Hans Dahl.